

N:o 70.

Ank. till Riksd. Kansli d. 25 April 1870, kl. 5 e. m.

*Utlåtande angående ifrågasatt godtgörelse för en vid eldsvåda
förkommen Svensk statsobligation.*

(R. A.)

Uti en till Stats-Utskottet aflåten skrifvelse hafva Fullmäktige i Riksgälds-kontoret tillkännagifvit, att Fullmäktige, genom härvarande Kongl. Danska Beskickningen, fått emottaga en af Professoren K. Rovsing gjord ansökan om godtgörelse för en honom tillhörig, för 1861 års fonderade svenska statslån utfärdad obligation å 2,000 Riksdaler Riksmynt, hvilken förkommit vid en i Köpenhamn under Februari 1865 timad eldsvåda, uti hvilken ansökning, såsom säkerhet för de i den förkomna obligationen upplupna räntor, som sökanden kunde få uppbära, erbjudits en bifogad Svensk statsobligation af den 15 April 1864 å 100 Pund Sterling med dertill hörande räntekuponer från den 15 innevarande April. Professor Rovsing, hvilken, efter hvad Utskottet erfarit, redan i December 1865 och sedermera under år 1868 hos Fullmäktige i Riksgälds-kontoret gjort framställningar om erhållande af godtgörelse för den förkomna obligationen, vore väl icke i tillfälle att uppgifva nummern på den ifrågavarande obligationen, hvilken, tillika med alla dertill hörande, då ännu icke förfallna räntekuponer, vid sagda olyckshändelse förlorades; men, då under den derefter förflutna tiden ingen enda utaf de sedermera förfallna halfårsräntekuponerna till 1861 års obligation Ser. A. N:o 272 förekommit till inlösen af Riksgälds-kontoret, syntes det med sannolikhet kunna antagas, att det vore denna obligation, som för bemälda professor förkommit, helst alla andra före den

30 Mars 1869 förfallna räntekuponer till de för ofvannämnda statslån utfärdade obligationer å 2,000 R:dr redan blifvit hos Riksgälds-kontoret företedda och enligt deras lydelse inlösta. Vid sådant förhållande och enär Riksgälds-kontoret, genom emottagningen och begagnandet för dermed afsedt ändamål af den till kontorets säkerhet erbjudna och redan aflemnade obligation, komme i tillfälle att bereda sig full ersättning för utbetalda förfallna räntor å den för Professoren Roving förkomna obligationen, i händelse de å samma räntor utgifna kuponerna framdeles skulle varda till inlösen företedda, hafva Fullmäktige, med förordande af Professoren Rovsings sednast gjorda anhållan, hemställt att en ny $4\frac{1}{2}$ procentsförbindelse å 2,000 R:dr med samma lydelse, som 1861 års fonderade statsobligationer Ser. A. måtte få af Riksgälds-kontoret utfärdas och att ej mindre den å denna förbindelse efter den 30 September 1864 upplupna och redan förfallna ränta, än den derå hädanefter upplöpande och halfårsvis förfallande ränta måtte få till Professoren Roving eller hans rättsinnehafvare emot behöriga qvittenser utbetalas, under förbehåll likväl, att den nya förbindelsen, likasom den af Roving deponerade, för 1864 års Svenska statslån utfärdade obligation, hvars ränta enligt de aflemnade kuponernas lydelse jemväl borde honom tillhandahållas, komme att förblifva i Riksgälds-kontorets förvar intill dess äfven under kommande åren uteblifvet företeende af förfallna räntekuponer gifvit ökadt stöd för antagandet, att 1861 års under ofvanberörda nummer utgifna obligation med tillhörande kuponer verkligen vore förstörd, samt Riksdagen, uppå Fullmäktiges derom framdeles skeende framställning, funne för godt medgifva, att bemälde professor eller hans rättsinnehafvare må så väl erhålla godtgörelse för den förlorade obligationen, som återbekomma den hos Riksgälds-kontoret nu deponerade obligation.

Enligt hvad Utskottet inhemtat af de till Fullmäktige i Riksgälds-kontoret rörande denna fråga tid efter annan ingifna handlingar, har sökanden redan år 1865 med ett af bankiren Nathansson utfärdadt bevis styrkt, att han köpt och innehaft en till 1861 års lån hörande obligation å 2,000 R:dr R:mt samt derå genom Nathansson uppburit ränta till och med September månad 1864, hvarförutan Kongl. Danska Regeringen, enligt dåvarande Statsministerns för utrikes ärendena Herr Grefve Manderströms till Fullmäktige aflättna skrifvelse af den 21 December 1865, förklarar sig anse det riktigheten af sökandens uppgift om den gjorda förlusten icke borde betvivlas. Under sådana förhållanden och på de i Fullmäktiges skrifvelse anförda skäl, anser sig Stats-Utskottet böra hemställa,

att Riksdagen måtte medgifva det Fullmäktige i Riksgäldskontoret må ega att utfärda en ny $4\frac{1}{2}$ procents förbindelse å 2,000 Riksdaler Riksmünt med samma lydelse, som 1861 års fonderade statsobligationer af Ser. A., och att ej mindre den å denna förbindelse efter den 30 September 1864 upplupna och redan förfallna, än den derå hädanefter upplöpande och halfårsvis förfallande ränta må till Professoren Rovsing eller hans rättsinnehafvare emot behöriga qvittenser utbetalas, under förbehåll att den nya förbindelsen, likasom den af Rovsing hos Riksgäldskontoret deponerade, för 1864 års svenska statslån utfärdade obligation, hvars ränta jemväl må honom tillhandahållas, kommer att förblifva i Riksgäldskontorets förvar, intill dess Riksdagen, uppå Fullmäktiges derom framdeles skeende framställning, finner för godt medgifva, att Professoren Rovsing eller hans rättsinnehafvare må så väl erhålla godtgörelse för den förlorade obligationen, som återbekomma den hos Riksgäldskontoret af honom deponerade obligation.

Och torde Utskottet få sig uppdraget,
att om Riksdagens blifvande beslut meddela Fullmäktige
i Riksgäldskontoret nödig underrättelse.

Stockholm den 25 April 1870.

På Stats-Utskottets vägnar:

ARVID FR:SON POSSE.
